Dosarul nr. 21r-2458/23 *(1-23128254-02-21r-17102023)*
Judecător: Elisaveta Buzu

D E C I Z I E
În numele Legii

27 mai 2024 mun. Chișinău
Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău
Având în componența sa:
Președintele ședinței, judecător: Oxana Robu
Judecători: Silvia Gîrbu și Stelian Teleucă

A judecat în ordine de recurs, *în lipsa părților*, recursul declarat de condamnatul Chircu *****, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 07 septembrie 2023 potrivit căreia plîngerea depusă de ***Chircu*** *****a fost respinsă ca inadmisibilă, și –

Termenul de examinare a cauzei:
Prima instanță: 06.09.2023 – 07.09.2023;
Instanța de recurs: 17.10.2023 – 27.05.2024;
Procedura de citare a fost legal executată.

Asupra recursului declarat de condamnatul Chircu *****, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 07 septembrie 2023, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău,

C O N S T A T Ă:

1. La data de 05.09.2023, condamnatul Chircu *****a depus în instanța de judecată din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana o cerere, prin care solicită liberarea de la executarea pedepsei a persoanei grav bolnave în temeiul art. 95 din Codul penal, suspusă repartizării în mod aleatoriu la 06.09.2023.

2. Prin *încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Ciocana din 07 septembrie 2023* s-a respins plângerea depusă de Chircu *****, a.n. *****, cu privire la liberarea de la executarea pedepsei a persoanei grav bolnave în temeiul art. 95 din Codul penal, ca fiind inadmisibilă.

S-a comunicat condamnatului că, referitor la chestiunea prevăzută la art. 469 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, demersul privind liberarea de la executarea pedepsei a persoanei grav bolnave în temeiul art. 95 din Codul penal se depune de către instituția sau organul care asigură executarea pedepsei, împreună

cu raportul medical şi dosarul personal al condamnatului, în termen de 5 zile de la data constatării bolii.

3. *Împotriva încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Ciocana din 07 septembrie 2023 a declarat recurs condamnatul Chircu *****, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă plângerea condamnatei în baza temeiurile de fapt şi de drept invocate.*

În motivarea cerințelor sale s-au invocat următoarele aspecte:

- încheierea recurată este ilegală, neîntemeiată şi urmează a fi casată;

- în acest sens, indică că Judecătorul de instrucție prin încheierea din 07.09.2023 a decis unipersonal inadmisibilitatea plângerii, fără a petrece ședința de judecată şi fără a fi informată pe condamnată, sau apărător despre soluția adoptată.

- opinează că instanța de judecată nu a dat nici o apreciere materialelor prezentate de către condamnat, astfel fiindu-i încălcat prevederile art. 6 CEDO.

4. ***Procedura de citare legală a fost executată.***

Potrivit prevederilor art. 447 alin (1) și (2) Cod de Procedură Penală, recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. Instanța de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Reprezentantul instituțiilor penitenciare, avocatul și condamnatul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Chișinău, referințe.

Părțile nu s-au folosit de dreptul acordat de a depune referință potrivit prevederilor art.447 alin.(2) Cod de procedură penală.

Astfel, ținând cont de faptul că participanții la proces au fost înștiințați despre data examinării recursului și depunerii referinței fiind astfel întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor art. 391 Cod de Procedură Penală RM privind citarea participanților la proces, și ținând cont de faptul că, spața deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 447 alin.1, 2 Cod de procedură penală, a procedat la examinarea cauzei fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

5. Examinând încheierea atacată prin prisma motivelor de recurs invocate, audiind părțile, cercetând materialele cauzei, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău consideră necesar de *a admite recursul declarat de condamnatul Chircu *****, împotriva încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Ciocana din 07 septembrie 2023, a casa încheierea cu dispunerea rejudecării cauzei, pentru considerentele ce urmează.*

5.1. În conformitate cu art. 437 alin. (1), pct. 4) Cod de Procedură Penală, (1) Pot fi atacate cu recurs: 4) alte hotărîri penale pentru care legea prevede această cale de atac.

Conform art. 448 Cod de Procedură Penală, (1) Judecînd recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs.

În conformitate cu art.449 Codul de procedură penală, *judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat; recursul este depus peste termen; recursul este inadmisibil; admite recursul, casând hotărârea, parțial sau integral, şi ia una din următoarele soluții: dispune achitarea persoanei sau încetarea procesului penal în cazurile prevăzute de prezentul cod, rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dispune rejudecarea cauzei de către instanța de fond dacă este necesară administrarea de probe suplimentare. Adoptarea deciziei şi întocmirea acesteia se efectuează în conformitate cu prevederile art.417 şi 418, care se aplică în mod corespunzător.*

Subsecvent normei citate, instanța de recurs, în conformitate cu prevederile art. 449 alin. (1) pct. 2) lit. c) CPP, *„Judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: admite recursul, casând hotărârea, parțial sau integral, şi ia una din următoarele soluții, dispune rejudecarea cauzei de către instanța de fond dacă este necesară administrarea de probe suplimentare.*

Conform art. 441 alin. (2) Cod procedură penală, instanța de recurs examinează cauza în limitele temeiurilor prevăzute în art.444 CPP, însă, este obligată ca, în afara temeiurilor invocate şi cererilor formulate de recurent, să examineze întreaga cauză sub toate aspectele, dar fără a agrava situația părții în favoarea căreia s-a declarat recurs”

5.2. Conform art.469 Codul de procedură penală, la executarea pedepsei, instanța de judecată soluționează chestiunile cu privire la schimbările în executarea unor hotărâri, şi anume*:* 1) liberarea condiționată de pedeapsă înainte de termen (art.91 din Codul penal); 2) înlocuirea părţii neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blîndă (art.92 din Codul penal); 3) liberarea de la executarea pedepsei penale a persoanelor grav bolnave (art.95 din Codul penal); 4) amînarea executării pedepsei pentru femeile gravide şi persoanele care au copii în vîrstă de pînă la 8 ani (art.96 din Codul penal), anularea amînării executării pedepsei de către acestea, liberarea lor de pedeapsă, înlocuirea pedepsei sau trimiterea pentru executare a pedepsei neexecutate; 5) reabilitarea judecătorească (art.112 din Codul penal); 6) schimbarea categoriei penitenciarului (art.72 din Codul penal); 7) înlocuirea amenzii cu muncă neremunerată în folosul comunității sau închisoare (art.64 din Codul penal); 8) înlocuirea muncii neremunerate în folosul comunității cu închisoare (art.67 din Codul penal); 9) anularea condamnării cu suspendarea

condiționată a executării pedepsei sau, după caz, a liberării condiționate de pedeapsă înainte de termen, cu trimiterea condamnatului pentru executarea pedepsei neexecutate (art.90 şi 91 din Codul penal); 10) căutarea persoanelor condamnate care se ascund de organele care pun în executare pedeapsa; 11) executarea sentinței în cazul existenței altor hotărîri neexecutate, dacă aceasta nu a fost soluționată la adoptarea ultimei hotărîri; 12) computarea arestării preventive sau a arestării la domiciliu, dacă aceasta nu a fost soluționată la adoptarea hotărîrii de condamnare; 13) prelungirea, schimbarea sau încetarea aplicării măsurii de constrângere cu caracter medical alienaţilor (art.101 din Codul penal); 13/1) internarea forțată într-o instituție ftiziopneumologică (art.96^1 din Codul penal); 14) liberarea de pedeapsă sau ușurarea pedepsei în temeiul adoptării unei legi care are efect retroactiv ori ameliorarea, în alt mod, a situației (art.10 şi 10^1 din Codul penal), precum şi excluderii din hotărârea de condamnare a unor capete de acuzare dacă persoana condamnată a fost extrădată; 15) liberarea de pedeapsă în temeiul actului amnistiei sau stingerea executării pedepsei (art.295 din Codul de executare); 16) liberarea de executare a pedepsei în legătură cu expirarea termenelor de prescripție ale executării sentinței de condamnare (art.97 din Codul penal); 17) explicarea suspiciunilor sau neclarităților care apar la punerea în executare a pedepselor; 17^1) constatarea condițiilor de detenție a condamnaților; 18) alte chestiuni prevăzute de lege care apar în procesul executării pedepselor de către condamnați. (2) Chestiunile privind executarea hotărârii judecătorești referitor la acțiunea civilă şi alte chestiuni patrimoniale se soluționează conform dispozițiilor legislației de executare privind executarea documentelor cu caracter civil.

În continuare, Colegiul relevă că potrivit art. 470 CPP, chestiunile privind executarea hotărârilor prevăzute la art.469 alin.(1) pct.1)-4), 6)–16), 17^1) şi 18) se soluționează de către instanța de judecată din raza de activitate a organului sau a instituției care execută pedeapsa. (2) Chestiunile privind reabilitarea judecătorească se soluționează de către instanța de judecată de la locul de trai al persoanei care solicită reabilitarea. (3) Chestiunile privind explicarea suspiciunilor şi neclarităților la punerea în executare a pedepselor se soluționează de către instanța care a adoptat hotărârea rămasă definitivă.

Conform art. 471 alin.(1) CPP, (1) Chestiunile specificate la art.469 alin.(1) pct.5), 11) şi 14) se soluționează de către judecătorii instanței de drept comun, iar chestiunile prevăzute la celelalte puncte din art.469 alin.(1) se soluționează de către judecătorul de instrucție la demersul instituției care pune în executare pedeapsa, la cererea condamnatului sau a apărătorului acestuia ori, după caz, la demersul procurorului care exercită supravegherea organului sau instituției care pune în executare pedeapsa. Soluționarea de către instanța de judecată a chestiunilor prevăzute la art.469 alin.(1) pct.1) şi 2) se efectuează în condițiile prevăzute la

art.266 şi 267 din Codul de executare şi numai după respectarea procedurii extrajudiciare stabilite. În cazul soluționării chestiunilor prevăzute la art.469 alin.(1) pct.1), 2), 4), 7)–9), instituția care pune în executare pedeapsa este obligată să prezinte raportul de evaluare privind comportamentul condamnatului, iar în cazul soluționării chestiunii prevăzute la art.469 alin.(1) pct.3), şi raportul medical respectiv. În ședința de judecată se citează autorul demersului cu privire la soluționarea chestiunii solicitate.

5.3. În continuare Colegiul penal reține că, la data de 05.09.2023 condamnatul Chircu *****a depus în instanța de judecată din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana o cerere, prin care solicită liberarea de la executarea pedepsei a persoanei grav bolnave în temeiul art. 95 din Codul penal, suspusă repartizării în mod aleatoriu la 06.09.2023.

Judecătorul Elisaveta Buzu, examinând din oficiu, la etapa primirii în procedură plângerea condamnatului Chircu *****, cu privire la liberarea de la executarea pedepsei a persoanei grav bolnave, în temeiul art. 95 din Codul penal a declarat cererea condamnatului ca fiind inadmisibilă.

Ca urmare instanța a examinat cauza unipersonal la data de 07.09.2023, în lipsa părților, ceea ce se atestă că instanța de fond a examinat cauza superficial, fără a ține cont de toate circumstanțele cauzei, or, Colegiul penal analizând textul recursului declarat de condamnat stabilește că, instanța de fond nu s-a expus asupra tuturor solicitărilor condamnatului, nefiindu-i comunicat condamnatului soluția instanței de judecată limitându-i acestuia accesul la justiție şi proces echitabil, fiind un drept fundamental garantat.

Raportând materialele cauzei la prevederile legale enunțate mai sus se constată că, ultimele nu au fost respectate întocmai de către instanță ceea ce a dus la emiterea unei încheieri nemotivate.

În contextul celor relevate, Colegiul penal reține, că încheierea contestată este bazată pe o apreciere superficială, unilaterală și neobiectivă a circumstanțelor cauzei, fără a da o apreciere obiectivă probelor și, prin urmare concluzia instanței este neîntemeiată, or instanța de fond urma să verifice și să statueze asupra tuturor cerințelor de fapt invocate, dar și să le supună cercetării prin prisma circumstanțelor cauzei, având în vedere normele de drept aplicabile la caz, pronunțându-se asupra acestora prin actul procesual adoptat.

Or în sensul art.6 alin. (1) al Convenției, instanțele de judecată, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care își întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale să precizeze noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse aprecierii.

În acest context, instanța deși era obligată să examineze și să se expună asupra fiecărui motiv, argument, aspect de încălcare a prevederilor legale, invocate în acest sens în cererea înaintată, potrivit acestor prevederi legislatorul a prevăzut

expres rolul activ pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă a circumstanțelor cauzei. Or, neexpunerea asupra unei cerințe, se egalează cu faptul că nu au fost auzite părțile. Conform practicii CEDO, în cauza Fomin c. Moldovei, Cererea nr. 36755/06, Curtea a statuat că: „Rolul unei Decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Mai mult, o Decizie motivată oferă părților posibilitatea de a o contesta precum şi posibilitatea ca Decizia să fie revizuită de către o Instanță de Recurs". Doar prin adoptarea unei decizii motivate, poate avea loc un control public al administrației Justiției *(c.f. Hirvisaariv. Finland, nr. 49684/99, parag. 30, 27.09.2001)*.

CEDO, în speța Luka contra României a evidențiat că art. 6 implică faptul că deciziile instanțelor trebuie să precizeze în mod suficient motivele pe care se întemeiază, astfel încât să arate că părțile au fost ascultate şi să garanteze posibilitatea unui control public al administrării justiției. Altfel spus, art. 6 îi atribuie „instanței" obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor şi probelor părților, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora şi fără a fi înțeleasă ca implicând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk împotriva Ţărilor de Jos, citată anterior, p. 19-20, pct. 59 şi 61)*. Curtea evidențiază că trebuie să se țină seama de relevanța şi incidența argumentului sau motivului cu privire la care instanța nu s-a pronunțat la încheierea cauzei *(Jahnke şi Lenoble împotriva Franţei (dec.), nr. 40490/98, CEDO 2001-IX; şi Dima împotriva României, 16 noiembrie 2006).*

Mai mult, motivarea hotărârilor este o garanție pentru părți că, cererile lor au fost analizate cu atenție şi oferă posibilitatea exercitării controlului judiciar. Analiza pe care instanța o face în legătură cu motivele de fapt şi de drept care i-au format convingerea, în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară şi simplă, precisă, concisă şi fermă, într-un cuvânt să aibă putere de convingere. La fel de exactă trebuie să fie motivarea şi în ce privește cererile pe care le-a respins. Nemotivarea hotărârii sau o motivare necorespunzătoare vor atrage casarea ei.

Lipsa unei motivări adecvate cerințelor legii într-o hotărâre judecătorească afectează grav respectarea garanțiilor procedurale a părților la un proces echitabil. În același timp se precizează că, obligația instanței de a-şi motiva hotărârea face parte din setul de garanții stabilite pentru existența unui proces echitabil. Or, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal. (Suominen c. Finlandei (2003) §37, Kuznetsov şi alții c. Rusiei (2007) §85).

5.4. Colegiul penal consideră că, argumentele invocate de participanții la proces sunt importante pentru rezultatul procesului şi necesită un răspuns concret în hotărâre. Pe când abținerea instanței ierarhic inferioare de furnizarea unui răspuns explicit la un şir de argumente invocate, constituie o încălcare a art. 6 alin.

(1) CEDO, deoarece participanților nu le-a fost acordată posibilitatea de a şti dacă aceste argumente au fost neglijate sau respinse, şi în ultimul caz, cauzele acestei respingeri.

Astfel, orice persoană are dreptul la judecare în mod echitabil, în mod public şi într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă şi imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

Potrivit prevederilor art.7 Cod procedură penală „Procesul penal se desfășoară în strictă conformitate cu principiile şi normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cu prevederile Constituției Republicii Moldova şi ale prezentului cod".

În orice societate democratică, protecția persoanei este una din atribuțiile de bază ale statului. Conform art. 20 al Constituției Republicii Moldova, orice persoană are dreptul la satisfacție efectiva din partea instanțelor judecătorești atunci când drepturile, libertățile si interesele acesteia au fost violate.

Art. 1 Cod procedură penală, stipulează că, „procesul penal reprezintă activitatea organelor de urmărire penală şi a instanțelor judecătorești cu participarea părților în proces şi a altor persoane, desfășurată în conformitate cu prevederile Codului de Procedură Penală, având drept scop protejarea persoanei, societății şi statului de infracțiuni, precum şi protejarea persoanei şi societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale şi nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală şi condamnată".

6. Raportând materialele cauzei la prevederile legale enunțate mai sus se constată că, ultimele nu au fost respectate întocmai de către judecător, fapt ce a dus la atingerea dreptului condamnatului la un proces echitabil, *în sensul că ultimul nu a avut posibilitatea a apărea în fața instanței de judecată, nu a putut aduce probe în susținerea poziției sale, instanța nu a asigurat citarea legală a persoanei condamnate în ședința de judecată.*

Din materialele cauzei rezultă că judecătorul de instrucție a examinat cauza superficial, fără a cerceta minuțios sub toate aspectele circumstanțele cazului.

Totodată, în aceste circumstanțe Colegiul penal reține că încheierea contestată este bazată pe o apreciere superficială, unilaterală şi neobiectivă a circumstanțelor cauzei, fără a da o apreciere obiectivă probelor şi, prin urmare concluzia instanței este în contradicție cu circumstanțele pricinii, cauza fiind examinată în absența participanților la proces, or din materialele cauzei rezultă că judecătorul a examinat cauza unipersonal nefiind asigurată citarea legală a

participanților la ședința de judecată. Totodată se reține faptul că instanța de fond nu a luat în considerație prevederile legale ce țin de executarea pedepsei penale.

În acest context, judecătorul era obligat să examineze și să se expună asupra fiecărui motiv, argument, aspect de încălcare a prevederilor legale, invocate în acest sens în cererea înaintată, potrivit acestor prevederi legislatorul a prevăzut expres rolul activ pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă a circumstanțelor cauzei.

Reieșind din cele enumerate supra, Colegiul Penal reține că, cauza a fost examinată superficial, fără a da o apreciere obiectivă probelor şi greșind fiind aplicate prevederile legislative, prin urmare concluzia instanței este în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Astfel, reieșind din faptul că erorile admise de către instanța de fond nu pot fi reparate de către instanța de recurs, Colegiul penal dispune rejudecarea cauzei în aceiași instanță, într-un alt complet de judecată, ori în cazul în care instanța de recurs ar examina cauza în fond atunci ar fi fost îngrădit dreptul părților la o cale de atac, motiv din care colegiul a concluzionat de a remite cauza la rejudecare în același complet de judecată la etapa primirii în procedură a cererii, fiind astfel examinată unipersonal cererea condamnatului Chircu *****.

6.1. Subsidiar, Colegiul penal reține că potrivit articolului 314 Cod de procedură penală al RM, (1) Instanță de judecată este obligată, în cursul judecării cauzei, să cerceteze nemijlocit, sub toate aspectele, probele prezentate de părți sau administrate la cererea acestora, inclusiv să audieze inculpații, părțile vătămate, martorii, să cerceteze corpurile delicte, să dea citire rapoartelor de expertiză judiciară, proceselor-verbale şi altor documente, precum şi să examineze alte probe prevăzute de prezentul cod. (2) Instanța de judecată, la judecarea cauzei, creează părţii acuzării şi părţii apărării condițiile necesare pentru cercetarea multilaterală şi în deplină măsură a circumstanțelor cauzei. (3) Derogări de la condițiile menționate în alin.(1) şi (2) pot fi admise doar în cazurile prevăzute de prezentul cod.

Conform articolul 315 Cod de procedură penală „Procurorul, partea vătămată, partea civilă, apărătorul, inculpatul, partea civilmente responsabilă şi reprezentanții lor beneficiază de drepturi egale în faţa instanței de judecată în ce privește administrarea probelor, participarea la cercetarea acestora şi formularea cererilor şi demersurilor.”

Articolul 316 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede „Ședința de judecată este publică, cu excepția cazurilor prevăzute în art.18. La ședința publică poate fi prezentă orice persoană, cu excepția minorilor sub vârsta de 16 ani şi a persoanelor înarmate.”

Articolul 319 Cod de procedură penală, stipulează că „(1) Judecarea cauzei poate avea loc numai dacă părțile sunt legal citate şi procedura de citare este

îndeplinită. Neînfăţişarea părții în instanța de judecată nu împiedică examinarea cauzei dacă în instanță s-a prezentat avocatul ales sau avocatul care acordă asistență juridică garantată de stat, care a luat legătura cu partea reprezentată. (2) Partea prezentă la un termen de judecată nu mai este citată pentru termenele ulterioare, chiar dacă va lipsi la vreunul dintre aceste termene. (3) În cazul în care judecata se amână, martorilor, experţilor, interpreților şi traducătorilor prezenți li se aduce la cunoștință noul termen de judecată. (4) La cererea persoanelor menționate în alin.(2) şi (3), instanța le înmânează citaţii spre a le servi drept justificare la locul de muncă în vederea prezentării la noul termen de judecată. (5) Când judecata se desfășoară în continuare, părțile şi ceilalți participanți la proces nu se mai citează.(6) Militarii se citează la fiecare termen de judecată. (7) În cazul citării persoanelor deținute, despre aceasta se înștiințează la fiecare termen de judecată şi administrația locului de detenție a persoanei. (8) Persoanelor prezentate la citare li se eliberează, la solicitare, certificat prin care se justifică prezentarea lor la instanță".

În conformitate cu articolul 336 Cod de procedură penală, „(1) La judecarea cauzei în primă instanță şi în instanța de apel, desfășurarea ședinței de judecată se consemnează în procesul-verbal întocmit de grefier. Procesul-verbal se scrie la computer şi se păstrează în modul stabilit de Consiliul Superior al Magistraturii. În cazul în care nu este posibilă utilizarea computerului, procesul-verbal se scrie de mâină, fiind ulterior scris la computer. (2) Pentru a asigura plenitudinea procesului-verbal, în cadrul ședințelor de judecată se utilizează mijloace de înregistrare audio şi/sau video ori alte mijloace tehnice. Utilizarea mijloacelor tehnice pentru înregistrarea ședinței de judecată se consemnează în procesul-verbal".

6.2. Raportând normele drept la circumstanțele de fapt, Colegiul penal conchide că potrivit materialelor cauzei, reiese evident că lipsește careva acte confirmative despre desfășurarea unui proces de judecată. Citarea părților nu a fost executată și la materialele cauzei lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată.

Respingând plângerea ca fiind inadmisibilă de către instanța de judecată, denotă faptul că nu a fost examinată această plângere, or, cele constatate demonstrează că instanța de judecată nu a citat părțile în ședința de judecată, nu a întocmit un proces-verbal al ședinței, lucru care neapărat urma să fie efectuat, or, anume în cadrul ședinței de judecată, părțile sunt în drept să prezinte probe în confirmarea celor solicitate.

Totodată, instanța de recurs reține că concluzia instanței de fond este și una prematură, de vreme ce în confirmarea hotărârii sale, instanța de judecată nu a cercetat careva probe cu privire la solicitarea condamnatului, fapt ce denotă că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și anume, instanța de fond omite inexplicabil să-și motiveze explicit soluția adoptată.

În contextul dat, instanța de recurs atestă că, erorile admise de către instanța de fond echivalează cu nerezolvarea fondului cauzei, ceea ce implică casarea încheierii, cu remiterea cauzei la rejudecare de către instanța de fond, în alt complet de judecată, pentru înlăturarea erorilor admise, precum și să stabilească și să examineze pretențiile invocate de condamnatul Chircu *****, prin urmare să facă o analiză detaliată tuturor circumstanțelor, dar nu să preia informația oferită de administrația instituției penitenciare care conțin date generale și nu reflectă toate circumstanțele necesare care urmează a fi stabilite la examinarea a astfel de plângeri.

Aceste încălcări, indicate mai sus, nu dau posibilitate instanței de recurs de a examina cazul dat fără a întoarce dosarul la o nouă examinare. La rejudecarea cauzei instanța de fond urmează să înlăture lacunele comise, să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și în dependență de probele acumulate, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, pronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate de către participanții la proces.

Astfel, reieșind din cele menționate, Colegiul enunță soluția de remitere a cauzei spre o nouă rejudecare de către prima instanță, deoarece încălcările enunțate supra duc la nulitatea absolută a hotărârii judecătorești și echivalează cu nesoluționarea fondului cauzei.

Prin urmare, instanța de judecată este obligată să se pronunțe asupra tuturor argumentelor invocate de participanții la proces. Nepronunțarea instanței asupra acestor argumente echivalează cu nerezolvarea fondului cauzei, iar decizia urmează a fi casată cu rejudecarea cauzei, întrucât asemenea eroare judiciară nu poate fi corectată în instanța de recurs, care nu este în drept de a da o nouă apreciere probelor din dosar şi în instanța de recurs nu poate fi satisfăcută cerința părții de a administra noi probe.

Astfel, cauza a fost examinată superficial, fără a cerceta minuțios sub toate aspectele circumstanțele cazului în raport cu motivele invocate de deținut.

6.3. Elucidarea tuturor împrejurărilor menționate are o mare importanță la examinarea corectă a cauzei, ceea ce instanța care a examinat fondul nu a efectuat, prin ce au fost încălcate normele dreptului procedural şi dreptul la un proces echitabil, care neapărat servește drept temei pentru anularea încheierii atacate şi remiterea cauzei la o nouă reexaminare, în aceeași instanță, în alt complet de judecată. Astfel, reieșind din faptul că erorile admise de către instanța de fond nu pot fi reparate de către instanța de recurs, Colegiul Penal va remite cauza dată la o nouă reexaminare în instanța de fond.

În acest concurs de împrejurări, instanța de recurs consideră că, nu se poate dispune posibilitatea examinării soluției hotărârii contestate, deoarece în lipsa indicării tuturor motivelor de fapt şi de drept care au format convingerea

instanțelor, Colegiul penal nu are criterii de apreciere a temeiniciei sau netemeiniciei soluției pronunțate.

În acest context Colegiul penal reține prevederile art.469 Cod de procedură penală unde sunt enumerate toate chestiunile care urmează să fie soluționate de către instanță la executarea pedepsei.

Astfel, la executarea pedepsei instanța de judecată soluționează chestiunile cu privire la schimbările în executarea unor hotărâri, dintre care: Pct.18 alte chestiuni prevăzute de lege care apar în procesul executării pedepselor de către condamnați.

Potrivit prevederilor art.470 alin.(1) Cod de procedură penală, Chestiunile privind executarea hotărârilor prevăzute la art.469 alin.(1) pct.1)-4), 6)–16) şi 18) se soluționează de către instanța de judecată din raza de activitate a organului sau a instituției care execută pedeapsa.

În corespundere cu practica Curții Europene a Drepturilor Omului contradictorialitatea procesului presupune posibilitatea părților în proces, civil sau penal, de a lua cunoștință cu toate probele sau observațiile, anexate la dosar şi a le comenta *(Cauza Morel, 27)*; iar în procesele judiciare, unde se ciocnesc interesele private opuse, egalitatea părților presupune că fiecare parte trebuie să aibă posibilitatea rezonabilă de a-şi prezenta cazul, inclusiv probele, în condiții în care nici una din părți nu are o prioritate vădită *(Cazul Dombo Beheer B.V., 33)*.

Din cele expuse mai sus, instanța de recurs statuează că concluziile neclare, incomplete, incerte expuse de instanța ierarhic inferioară fără a se arăta o apreciere a argumentelor invocate de reclamant constituie o nemotivare a hotărârii, iar nemotivarea hotărârii, prin prisma practicii CEDO se echivalează cu neexaminarea fondului cauzei.

Astfel potrivit legii, instanța de judecată urma să-și formeze concluzia cu privire la soluționarea plîngerii propriu - zise în baza materialului cauzei, dar nu să dea soluția fără cercetarea completă, obiectivă și sub toate aspectele de fapt și de drept a cauzei. Or, este inadmisibil de soluționat cauza, fără a cerceta probele și actele din dosar.

Pe această linie de observații, încheierea nu oferă explicații suficiente pentru soluționarea obiectivă, completă și sub toate aspectele a plângerii examinate.

Procedând în asemenea mod, instanța de fond n-a acordat deplină eficiență prevederilor articolului 471 alin. (3) și (8) CPP, astfel încât se constată erori judiciare ce se exprimă prin modul și gradul de cercetare, percepție și analiză a materialului cauzei raportat la conținutul normativ pe care se bazează plângerea, adică există o discordanță între examinarea plângerii, pe de o parte și aplicarea prevederilor legale care reglementează soluționarea aceste plângeri, pe de altă parte.

7. Studiind materialele prezentate Colegiul Penal reține că, nu a fost examinat fondul cauzei. Or, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public şi într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă şi imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzați în materie penală îndreptate împotriva sa.

Reieșind din faptul că, erorile admise de către instanța de fond, nu pot fi reparate de către instanța de recurs, Colegiul penal va dispune rejudecarea cauzei în aceiași instanță, într-un alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de fond urmează să înlăture lacunele comise, să examineze cauza sub toate aspectele, complet şi obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil, şi, în dependență de probele acumulate, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată şi motivată, pronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate.

La o nouă judecare prima instanță urmează să țină cont de cele expuse și în dependență de cele obținute să emită o hotărâre legală. Astfel, având în vedere faptul că prima instanță nu a constatat și elucidat circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, Colegiul Penal ajunge la concluzia de a admite recursul condamnatului Chircu *****, de a casa încheierea primei instanțe și a restitui pricina la rejudecare în aceiași instanță, în alt complet de judecată.

8. În conformitate cu art. art. 437 alin. (1), pct. 4), 448, 449 alin. (1), pct. 2), lit. c), 472 Cod de Procedură Penală al RM, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău –

D E C I D E:

*Recursul declarat de condamnatul Chircu *****împotriva încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Ciocana din 07 septembrie 2023* potrivit căreia plângerea condamnatului ***Chircu*** *****a fost respinsă ca inadmisibilă*, se admite, casează integral încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Ciocana din 07 septembrie 2023 și trimitere cauza la rejudecare către instanța de fond, în alt complet de judecată*.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei, judecător: Oxana Robu

Judecător: Silvia Gîrbu

Judecător: ***Stelian Teleucă***

„În conformitate cu prevederile alin.8 art.339 CPP al RM, dacă unul dintre judecătorii completului de judecată nu are posibilitatea de a semna hotărîrea, în locul lui semnează preşedintele şedinţei.

În legătură cu demisia judecătorilor Curții de Apel Chișinău, Silvia Gîrbu și Stelian Teleucă începînd cu 08.05.2024 în locul lor semnează preşedintele şedinţei, judecătorul Oxana Robu”.

Preşedintele şedinţei, judecător: ***Oxana Robu***